Kon. Bat. Gen.
XXVI
8115
Terlarang

# De Tyranny Verdrijven

AANTEKENINGEN OVER

het

NATIONAAL - SOCIALISME

door

Dr. K. POSTHUMUS
rector van het Christelijk Lyceum te Bandoeng

N. V. MIJ. VORKINK, BANDOENG

XXVI 8115

# De Tyranny Verdrijven

AANTEKENINGEN OVER

het

NATIONAAL - SOCIALISME

door

Dr. K. POSTHUMUS

rector van het Christelijk Lyceum te Bandoeng

N. V. MIJ. VORKINK, BANDOENG

[1940]

KON. BAT. LEESTEEKEN VAN L. EM. M.

PERPUSTAKAAN NASIONAL RI.
Tanggal : 20 April 2012
No. Induk : 34610/PN-MUSEUM/'12
BIB - ID :
Beli / Hadiah : Ex. Museum

# *VOORWOORD*

*Deze aantekeningen zijn opgesteld naar aanleiding van de uitlating van enkele leerlingen, dat zij niet goed wisten, wat het nationaal-socialisme toch eigenlijk wil. Zij werden als bijlage van de „Mededelingen" van de onder mijn leiding staande school aan alle ouders toegezonden ter uitreiking aan hun kinderen, en worden door den leraar in het Godsdienstonderwijs in de derde en hogere klassen besproken en toegelicht.*
*Van enkele zijden werd mij gevraagd, ze ook voor andere belangstellenden verkrijgbaar te stellen, waaraan hierbij voldaan wordt.*

De „mager" gedrukte zinsneden zijn aanhalingen uit „Mein Kampf."

K. P.

Bandoeng, December 1940.

## 1. KEN UW VIJAND.

De Duitse aanval op Nederland is gedaan onder de vlag van een nieuwe wereldbeschouwing. In naam van het Duitse nationaal-socialisme werden oorlog, verwoesting, radeloosheid gebracht. Wie ziet, hoe eindeloos leed de predikers van de „nieuwe orde" aan onschuldigen hebben aangedaan, vraagt in vlammende verontwaardiging om vergelding.

De oorlogsvoering tegen Duitsland maakt echter de nationaal-socialistische leer niet krachteloos. Wie door een postzegelverzamelaar, een roodharige, een Christen, wordt neergeslagen, behoeft daarom niet postzegelverzamelen onzedelijk te achten, alle roodharigen te haten, het Christendom te verwerpen. Sommigen menen, dat zij nationaal-socialist kunnen blijven, zonder tot den vijand over te lopen. Anderen verklaren, dat de Duitse werkwijzen moeten worden overgenomen, om den vijand met zijn eigen wapenen te kunnen bestrijden; wij hebben immers ook geen bezwaar tegen het gebruik van door hem geleverd of op hem buitgemaakt geschut?

De nationaal-socialistische profeten van omwenteling, oorlog, vernietiging, beroepen zich op de toekomst. Het vagevuur, dat zij ontsteken, zal naar hun woord de aarde weer tot een paradijs maken. Het lijden der levenden wordt gerechtvaardigd door het geluk van de ongeborenen. Uit de tranen van de oorlog groeit voor volgende geslachten het dagelijks brood.

Een leer, die voor een betere toekomst zegt te strijden, heeft werfkracht en bekoring. Hervormers, die hun blijde boodschap met bezieling weten te prediken, wekken licht de overtuiging, dat de weigering, om mede te werken aan de voorbereiding van een nieuwe gouden eeuw, plat en zelfzuchtig zou zijn.

Recht en plicht tot ernstig onderzoek blijven. Het is niet moeilijk, met schone woorden een schone toekomst te schilderen, waarin leeuwen en luipaarden zichzelf zullen ontwapenen en wolven en lammeren tezamen door een kind zullen worden gehoed.

Iedere omwenteling, iedere veroveringsoorlog, werd voorgesteld als een pelgrimstocht naar het beloofde land; iedere ziener bezat een steen der wijzen ter bereiding van aards heil; alle doodslag en diefstal in het groot werden door voorspellingen rechtvaardig verklaard; maar deze wereld vloeit nog steeds niet over van vrede en blijdschap. Omdat sommige geneesmiddelen bitter zijn, maakt niet iedere bittere drank gezond; omdat voor vernieuwing soms afbraak noodig is, waarborgt niet iedere vernietiging een betere wereld.

Het beroep van het nationaal-socialisme op de toekomst, waardoor vooral jongeren zo worden aangetrokken, moet terzijde worden gelegd omdat het verleden leert, dat de toekomst door mensen niet kan worden voorzegd. Onderzocht moet worden, wat het stelsel aan werkelijkheden en aan uitzichten biedt. Beginselverklaringen zijn immers naar hun aard zo opgesteld, dat zij een goede, schone en overtuigende indruk maken. Hun verwerkelijking moet mede over hun aanvaardbaarheid beslissen. Duitsland toont in 1940 een reincultuur van het nationaal-socialisme. Nazi-woorden en Nazi-daden doen dus de kern van de beweging verstaan. Ter ontzenuwing van ieder verwijt van partijdigheid of knoeierij met de waarheid, putten wij uitsluitend uit het „heilige boek" der nationaal socialisten: „Mein Kampf." [1])

## 2. DE VOEDINGSBODEM.

Een opwekking tot omwenteling kan alleen grote bijval vinden, wanneer de bestaande toestand aan zeer velen onhoudbaar schijnt. Zo was het in Duitsland na 1918. De wereldoorlog was verloren. De vrede van Versailles bracht diepe vernederingen en zware verplichtingen. Staatkundige veranderingen veroorzaakten grote onrust. De volkshuishouding raakte zeer ontredderd; armoede, werkloosheid, onzekerheid, vertwijfeling groeiden tot beklemmende omvang. De herinnering aan een volmaakt verleden tijd zweepte op tot de kreet „alles moet anders worden." Sommigen hebben getracht vernieuwing te scheppen door herstel en opbouw. Anderen, die het verlies niet konden dragen, riepen om herbewapening en vergel-

[1]) De aanhalingen daaruit zijn zo nauwkeurig mogelijk vertaald en in „magere"letter gedrukt. Een liggend streepje geeft aan, dat de zinnen, die in dit geschrift op elkaar volgen, in „Mein Kampf" niet aaneensluiten.

**d i n g.** **Eén van de partijen en partijtjes, die de nationale herrijzing door opstand tegen onrecht predikten, kwam na veel strijd tot macht: de „Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei" onder leiding van Adolf Hitler.**

## 3. DUITSLAND MOET HERRIJZEN.

Het doel, waarvoor wij te strijden hebben, is het naakte bestaan van ons volk. — Iedere gedachte en iedere idee, iedere leer en al ons weten moeten dit doel dienen. — Voor mij en alle ware nationaal-socialisten is er maar één leer: volk en vaderland.

**De eerste stap.** Slechts een voldoend grote ruimte op deze aarde verzekert aan een volk de vrijheid om te bestaan. — De oppervlakte van een staat heeft, buiten haar directe betekenis als voedingsbron, ook nog een andere, militair-politieke, betekenis. — Tussen het aantal en de groei van het volk enerzijds en de grootte en de hoedanigheid van de grond anderzijds moet een gezonde, levensvatbare, natuurlijke verhouding bestaan. — Als de aarde werkelijk voor allen ruimte heeft om te leven, geve men ons de voor ons leven nodige grond. — Koloniën kunnen voor dit doel niet dienen, zolang zij niet geschikt zijn voor de bevolking door grote hoeveelheden Europeanen. — De enige mogelijkheid is dus: uitvoering van een gezonde grondpolitiek in het verkrijgen van nieuw land in Europa.

**Een volgende stap. Er is in Europa geen onbeheerde of onbewoonde grond meer; de reeds aanwezige bezitters en bewoners zullen tegen de beslaglegging bezwaar maken. De oplossing is eenvoudig.** Staatsgrenzen zijn door mensen gemaakt en door mensen veranderd. — Men zal dat wel niet gaarne doen, maar dan treedt het recht van het zelfbehoud in werking, en wat aan de vriendelijkheid wordt geweigerd, heeft de vuist te nemen. — Ons recht daartoe is niet minder dan het recht van onze voorvaderen. — Wij moeten dus ons volk en onze kracht verzamelen voor de opmars langs de weg, die ons volk uit de tegenwoordige benauwdheid van onze levensruimte naar nieuwe grond en bodem brengt.

**De derde stap.** Dat men een volk niet door bidden vrijmaakt is algemeen bekend. — Iedere herrijzing van het Duitse volk wordt slechts bereikt

door het terugwinnen van de macht naar buiten. — De sterkste aan moed en inspanning krijgt, als het liefste kind der natuur, het recht om te heersen toegewezen. — In de eeuwige strijd is de mensheid groot geworden, in de eeuwige vrede gaat zij ten onder.

**De laatste stap.** Tenslotte overwint alleen de drang tot zelfbehoud. Door haar verdwijnt de zogenaamde menselijkheid, die een uiting is van domheid, lafheid en verwaande eigenwijsheid, als sneeuw voor de zon.

Deze gang der gedachten zal aan sommigen op het eerste gezicht wel hard, maar toch juist schijnen. De rechtspleging erkent immers ook armoede als verontschuldiging voor diefstal. Een hongerig kind, dat een onbewaakt brood steelt, wekt medelijden en vergoelijking. Zo zou men ook deze nationaal-socialistische stellingen althans begrijpelijk kunnen noemen. Enkele bedenkingen zijn echter op hun plaats. Ten eerste: een verontschuldiging houdt geen rechtvaardiging in; de gedachte, dat er een recht tot diefstal zou bestaan is den normalen mens een gruwel. Ten andere: armoede is een betrekkelijk begrip; het worde daarom den dief niet veroorloofd zelf vast te stellen, of de mate zijner ontbering roof op anderen vergeeflijk maakt. Tenslotte: ook de hebzucht zet gaarne het deerniswekkende masker van de nooddruft voor. En wie zijn geld aan kanonnen besteedt, ontleent aan de honger niet de vrijheid om boter te stelen.

Het moge waar zijn, dat in het oerwoud het „recht van den sterkste" heerst en dat daar de zwakke moet ondergaan. Het moge waar zijn, dat ook in de menselijke samenleving deze bittere wet een groot deel van het willen en worden beheerst. Het moge waar zijn, dat onzelfzuchtige deugd slechts een geringe invloed op de gang der geschiedenis uitoefent. Het worde aan ieders persoonlijk geweten overgelaten, vast te stellen, of daarom de „zogenaamde menselijkheid" met haar hunkering naar gerechtigheid, haar verzuchting om barmhartigheid, haar vertrouwen in onbaatzuchtigheid, als verouderd en onwetenschappelijk in de rommelkamer kan worden weggezet, om hoogstens nog eens gebruikt te worden voor het bepraten van dwazen.

Wij houden echter aantekening van de uitdrukkelijke en telkens herhaalde verklaring van den profeet van het nationaal-socia-

lisme, dat voor hem en zijn volgelingen slechts de wetten der jungle gelden.

## 4. ÉÉN VOLK, ÉÉN RIJK, ÉÉN LEIDER.

**Een volk, dat naar buiten krachtig wil optreden moet innerlijk eensgezind zijn.** Indien het Duitse volk in zijn historische ontwikkeling die kuddeachtige eenheid had bezeten, die aan andere volken ten goede kwam, zou het Duitse rijk thans de aarde beheersen. **In het democratische stelsel, waarin iedere mens den anderen gelijkwaardig wordt geacht, waarin ieder eigen opvattingen kan verdedigen, waarin tenslotte de meerderheid beslist, is eenheid moeilijk te bereiken. De meerderheid is immers** niet alleen een vertegenwoordigster van de domheid, maar ook van de lafheid. **Indien zij de leiding heeft, zal men** geen moed meer vinden voor een vastbesloten daad, zal men iedere ontering, hoe smadelijk ook, liever aannemen, dan tot een besluit te komen. — Is niet iedere geniale daad op de wereld het zichtbare protest van het genie tegen de traagheid der massa? — Een beweging die zich, in een tijd van heerschappij der meerderheidsgedachte, in alles instelt op het leidersbeginsel zal eens met wiskundige zekerheid de bestaande toestand overwinnen en als heerseres te voorschijn komen.

**In een democratisch bestel worden de leiders gevonden door algemene verkiezingen.** Eerder gaat een kameel door het oog van een naald dan dat een groot mens door een verkiezing wordt ontdekt. — Is het werkelijk de taak van den leidenden staatsman, om de genialiteit van zijn plannen aan een kudde leeghoofden duidelijk te maken? — Moet niet iedere werkelijke leider er tegen opkomen, op deze wijze gedegradeerd te worden tot een politieken knoeier? **Daaruit volgt:** Altijd moet de leider van boven af worden benoemd en gelijktijdig met onbeperkte volmacht en gezag worden bekleed.

**De vraag rijst, op welke wijze de top van deze uit leiders opgebouwde pyramide moet worden bepaald. Het antwoordt luidt:** alleen de leider van het geheel wordt door stemming aangewezen. **De twijfel komt op, of de kameel dan wel door het oog van de naald kan worden getrokken. Zal ook deze algemene leider niet door geknoei, omkoperij, geweld, door alle middelen waarmede volgens Hitler democratische volksverte-**

genwoordigers aan het bewind trachten te komen, proberen de meerderheid van het aantal stemmen te behalen? Ook dit bezwaar kan gemakkelijk worden „opgelost". Gode zij dank, dit is juist de zin van de Germaanse democratie, dat niet een onwaardige strever, en zedelijke knoeier langs omwegen aan de regering over zijn volksgenoten komt, maar dat reeds de grootheid van de te dragen verantwoordelijkheid prutsers en zwakkelingen afschrikt. Zou toch eens zo een knaap trachten binnen te sluipen, dan kan men hem gemakkelijk vinden en meedogenloos tegen hem uitvaren: „Hinweg feiger Lump". Trek uw voeten terug, gij bevuilt de trappen: de voortrap van het Pantheon der geschiedenis is niet bestemd voor insluipers, maar voor helden.

Twistgesprekken met de aanhangers van het „leidersbeginsel" en de inhoud van geschriften en bladen bestaan van hun zijde grotendeels uit aanvallen op de democratie. Het ware dwaasheid, daar tegenover te stellen, dat in enig democratisch geregeerd land dit staatkundige stelsel reeds feilloos verwezenlijkt is. Het is daarom ook eenvoudig en goedkoop steeds nieuwe reeksen misstanden op te sommen en uit te buiten. Wie zich met scherpzinnigheid tot het oefenen van kritiek zet, heeft steeds gelijk, zolang niet alle mensen wijs zijn en weldoen. De wereld is thans echter ook in staat de verwerkelijking der leidersgedachte te zien. Zij mag zich afvragen, of het bewind van Mussolini en Hitler, of de daden van Quisling en Mussert, dit „nieuwe" stelsel — het is reeds zo oud als de geschiedenis — tot „vooruitgang" stempelen.

Dit zijn de twee onoverkomelijke bezwaren: Een mens neemt plaats op een troon, die alleen aan God toekomt. In de strijd om deze plaats zal niet de wijze het winnen, maar de man, die uitblinkt in eigenwaan, list, gewetenloosheid. Men vrage zich af, hoe Hitler zou antwoorden, wanneer hem met zijn eigen woorden „Hinweg, feiger Lump" verzocht zou worden heen te gaan.

## 5. DE BOND DER VERONACHTZAAMDEN.

Een beweging, die omwenteling begeert, trekt velen, die door het draaien van het rad der fortuin hopen boven te komen. De beweging moet niet een organisatie van de tevredenen en zelfvoldanen worden, maar zij moet omvatten hen, die door leed worden gepijnigd, hen, die

geen vrede kunnen vinden, de ongelukkigen en de ontevredenen. Kennismaking met enkele groepen van deze veronachtzaamden, op wie iedere revolutionnaire beweging drijft, is nuttig.

Vooral na de oorlog waren er in Duitsland grote aantallen ontslagen officieren en soldaten. Het leven aan het front had hen voor de samenleving in vrede vrijwel ongeschikt gemaakt. De nederlaag schonk hun de verbitterde overtuiging, dat de ontzaglijke offers „voor niets" waren geweest. De maatschappij nam hen vaak moeilijk, of in het geheel niet, op. Zij waren vier jaren lang als helden behandeld; nu werden zij plotseling verworpenen. De last der onherstelbaar verminkten was nog zwaarder. Voor allen was het doden tot een handwerk geworden en een mensenleven telde hun licht.

Veel jonge mensen uit het geslacht, dat in en na de oorlogsjaren opgroeide, worden door innerlijke onrust rondgeslingerd. Zij vloeien over van grote verwachtingen, grote plannen, grote woorden, maar zij kunnen zich niet dwingen tot stille trouw aan de dagelijkse plicht. Zij achten zich verongelijkt door allen, ouders, school, werkgevers, die hen opvoeden en dus ook op tekortkomingen wijzen. Het zijn vooral de tragen van geest, de slappen van aanleg, de kankeraars, de straatslijpers, die hun enige weg om ook en snel tot aanzien te komen, zien in het „wie niet slim is, moet sterk zijn". Zij verlangen naar een wereld van rijlaarzen en gummiknuppels, waarin zij op motorfietsen kunnen rondaveren, bevelend mogen blaffen, gebrek aan erkenning van hun geheimzinnige deugden kunnen vergelden. Zo zijn er velen. Wie de jeugd heeft, kan gemakkelijk de toekomst vernietigen.

De wereld is ook vol veronachtzaamde burgers. Ambtenaren, die anderen een bevordering zien maken, waarop zij naar eigen mening zelf recht hadden. Handelaars, die hun zaken zien verlopen en in de ondeugd van mededingers de oorzaak zoeken. Knutselaars van wereldhervormingen, die geen gehoor krijgen. Mannen van razende eerzucht en kleine kundigheden. IJdelen, die zich niet kunnen dringen in maatschappelijke kringen, waarin zij gaarne zouden willen verkeren. Mislukkelingen, betweters, kankeraars, allen wier levenshouding aanvangt met „ze moesten .....". Wie slechts hard genoeg „wij zullen ....." schreeuwt, trekt hen, zoals niet-magnetisch ijzer door een magneet ge-

trokken wordt. Bij hen past een gebruiksaanwijzing: zij moeten worden aangesproken, als waren zij onbaatzuchtige idealisten.

Tenslotte zijn er naar waarheid edele dromers, die bereid zijn hun leven te geven voor het nut van het algemeen, maar die voor stage en aandachtige arbeid het geduld missen. Zij zijn als redenaars en dichters zeer bruikbaar, wanneer zij slechts met zorg worden behandeld en niet te veel in de werkelijkheid van de strijd worden ingewijd.

## 6. DE DUITSE MASSA: ONNOZELEN EN LICHTGELOVIGEN.

Iedere nieuwe beweging wint uit deze groepen gewoonlijk zonder veel moeite een aantal leden. De groei eindigt meestal spoedig. De velen, die hun verwachtingen niet verwezenlijkt zien, verdwijnen naar nieuwe lokkende mogelijkheden. De beweging sterft af of leidt een bloedeloos bestaan. Zonder de geweldige kracht van de massa van een volk is geen grote gedachte te verwerkelijken. Een jonge beweging, die zich de herrijzing van een Duitse staat met eigen souvereiniteit ten doel stelt, moet haar strijd uitsluitend instellen op het winnen van grote massa's. Adolf Hitler is er in geslaagd, de grote massa van het Duitse volk mee te krijgen. Onderzocht moet worden van welke ervaringen en opvattingen hij uit gaat.

Het opnemingsvermogen der grote massa is maar zeer beperkt, het begrip is klein, de vergeetachtigheid is groot. — Zij is de grote hoop der onnozelen en lichtgelovigen, die alles, wat zij lezen, voor waar houden. Wat wij publieke opinie noemen, berust maar voor een klein deel op zelf verkregen ervaring of kennis van den enkeling, maar voor het grootste gedeelte op voorstellingen, die door een vaak zeer opdringerige en vasthoudende wijze van zogenaamde voorlichting worden veroorzaakt. — Het is dan ook verbluffend, in hoe korte tijd het mogelijk is een bepaalde mening op te wekken, ook als het daarbij om de volledige vervalsing van stellig aanwezige innerlijke wensen en meningen van het publiek gaat.

De massa houdt meer van den heerser dan van den vrager. — Zij voelt zich innerlijk meer bevredigd door een leer, die geen andere naast zich duldt, dan door het toestaan van vrijheid. De onbeschaamheid van een geestelijk schrikbewind wordt haar evenmin bewust als de ontstellende



KON. BIB. VAN K. ZW. W.

mishandeling van haar vrijheid, omdat zij de innerlijke dwaasheid van een leer niet vermoedt. Zo ziet zij slechts de meedogenloze kracht en brutaliteit van die leer, waarvoor zij ten slotte altijd buigt.

Om te kunnen sterven, moet zij in een roes worden gebracht. **De grote volksbewegingen zijn** vulkaanuitbarstingen van menschelijke hartstochten en ontroeringen. **De drijfkracht tot omwentelingen ligt niet in het inzicht der massa, maar in een haar** bezielend fanatisme en vaak in een haar vooruitdrijvende hysterie.

**Hitler is uit de massa opgekomen. Het slagen van zijn pogingen toont, dat hij haar kent en weet te leiden. Zijn oordeel moet dus worden aanvaard. Met één beperking. Hij kent alléén de Duitse massa. Het Engelse en het Nederlandse volk ontmoette hij in de jaren van zijn opkomst niet. Hij kan daarover dus niet oordelen. Nu hij wel met hen in aanraking komt, moge het hem duidelijk worden, dat aan beperkte ervaringen geen algemene geldigheid mag worden toegekend. De leiding van Churchill berust niet op vooruitdrijvende hysterie maar op eerlijkheid en op overtuiging, dat „gewone" mannen en vrouwen nuchter kunnen blijven en toch bereid zijn tot arbeid en offer voor land en volk.**

**Wij houden echter aantekening van de vernietigende mening van den „leider" over zijn eigen horden.**

## 7. LEUGEN IN HET GROOT.

**Deze ervaringen leren hoe in Duitsland de verbreiding van een stelsel moet plaatsvinden. Het gaat er niet om, door rustige uiteenzetting te overtuigen, maar om op te zwepen.** Alleen de allergeniaalste kenners van de ziel zijn daarvoor nog maar juist goed genoeg.

**De propaganda moet zich bepalen tot** enkele punten, voortdurende herhaling daarvan, zelfbewuste formulering van de tekst door een apodiktische bewering, groot doorzettingsvermogen in de verspreiding, geduld in het wachten op de uitwerking. Als door de eigen propaganda wordt toegegeven, dat de andere zijde ook maar een schijn van gelijk heeft, is de grond voor twijfel aan eigen gelijk reeds gelegd.

**De meest belangrijke voorwaarde is daarom:** een principieel subjectief eenzijdig standpunt ten opzichte van het behandelde vraagstuk. **Men**

**moet daarbij** van de zeer juiste stelling uitgaan, dat in de grootheid van de leugen reeds een belangrijke factor voor het aanvaarden ligt — De massa liegt zelf wel vaak in het kleine, maar voor grote leugens zou zij zich te zeer schamen. — Een zeer grote onwaarheid zal bij haar zelf niet opkomen en zij zal daarom aan de ontzettende brutaliteit van de infaamste verdraaiïng door anderen ook niet kunnen geloven. Het volk ziet altijd de meedogenloze aanval op een tegenstander als het bewijs voor eigen recht.

**De grootste fout der Duitsers is volgens hun „leider"** onze objectiviteit in de houding tegenover ons volk, juist als tegenover alle andere waarden. — De nationalisering van de grote massa zal nooit tot stand komen door halfheden, door het zwakke pleiten voor een zogenaamd objectief standpunt, maar door meedogenloze en fanatiek eenzijdige instelling op het doel, dat nu eenmaal moet worden bereikt. **Daarom** voede men het Duitse volk reeds vanaf de jeugd op in de uitsluitende erkenning van de rechten van het eigen volk en verpeste niet reeds de kinderharten met de vloek van onze objectiviteit in de vraagstukken van het bestaan van het eigen ik. **Zo toegepast is de propaganda** een waarlijk vreselijk wapen in de hand van den kenner.

**De zinnen over „Duitse objectiviteit" zouden op hun plaats zijn in de rubriek „Humor uit het buitenland". Het wekt overigens verbazing, dat zovelen zich, na de aankondiging, dat zij zouden worden belogen en overrompeld, toch hebben laten bedriegen. Hitler is waarlijk een goochelaar, die zijn meest wantrouwenden toeschouwer „neemt". Het slagen van deze ongehoorde brutaliteit kan aan twee oorzaken worden toegeschreven. Ten eerste zal de door Hitler beschreven Duitse massa zelf niet in staat zijn, dit boek van bijna 800 bladzijden, dat zeer verward is geschreven, te lezen. Het zal in millioenen gezinnen enkel als kastvulling en verknochtheidsbewijs dienen. Ten andere zal ieder, die het wel las, door het strelende gevoel bekropen zijn zelf niet tot die massa te behoren. Weinigen toch zullen van zichzelf vaststellen, dat zij ook onnozel en lichtgelovig zijn, en zich dus voor bewerking door boerenbedrog beschikbaar dienen te stellen. Zij voelen zich dus in vertrouwen genomen, en doen, met een knipoogje tegen elkaar, mee, zonder te zien, dat zij op meer verfijnde wijze „genomen" zijn.**

## 8. GEWELD.

Het lukt stellig niet, om allen te overtuigen. Dan is de tijd rijp voor andere maatregelen. In de eeuwige, gelijkmatige toepassing van het geweld ligt de eerste voorwaarde voor slagen. In de worsteling der wereldbeschouwingen kan alleen het wapen van het brute geweld, onophoudelijk en meedogenloos toegepast, de beslissing brengen. Na de propaganda komt de brutale vastbeslotenheid tot de vernietiging van misgeboorten, die niet kunnen worden verbeterd.

Den man, die het met Hitler niet eens is, noemt hij eerst landverrader; daarna slaan zijn volgelingen hem op grond van de misdaad van landverraad zijn schedel in. „Recht" is naar Nazi-mening alleen wat — naar hun opvatting — staatsbelang is. De rechtspleging heeft slechts ten doel, vijanden uit te roeien; zij behoort tot de „politiek", waarin voor waarheid en gerechtigheid geen plaats meer is. Men kent het aandoenlijk verhaal van den molenaar, die een Duits vorst, die hem zijn bezit wilde ontnemen, terugwees met het trouwhartige verwijt: „Er zijn nog rechters in Berlijn". Er zijn geen rechters meer in Berlijn. De godin Justitia ligt op zolder; onder de klauwen van een begerigen adelaar rekenen bruingehemde beulsknechten met hun tegenstanders af. De natuur kiest uit een overvloed van enkelingen slechts de besten uit als waard om te leven.

## 9. GEVRAAGD: EEN WERELDBESCHOUWING, VAN GOEDE GETUIGEN VOORZIEN.

De geschiedenis toont Hitler tot zijn verbazing, dat men er met propaganda voor het recht van den sterkste, en met geweld, niet komt. Het beste deel van het volk schijnt iedere vervolging, die plaats vindt zonder geestelijke voorwaarden, zedelijk niet gerechtvaardigd te vinden, zodat zij tot protest wordt opgezweept. — Dit geschiedt bij velen dan eenvoudig vanuit het gevoel van oppositie tegen de poging een idee door bruut geweld neer te knuppelen. Men zou zich daarover waarlijk verbazen. De overtuiging van het recht om zelfs de meest brute wapens te gebruiken, is steeds gebonden aan de aanwezigheid van een fanatiek geloof aan de noodzakelijkheid van de overwinning van een revolutionnaire nieuwe orde in deze wereld. Iedere poging, een wereldbeschou-

wing met machtsmiddelen te bestrijden, mislukt tenslotte zolang de strijd niet de vorm van de aanval voor een nieuwe geestelijke instelling krijgt. **Men moet met deze menschelijke zwakheid dan maar rekening houden.** Hoe meer ik mij bezig hield met de noodzakelijkheid van de verandering van de houding der regeringen tegenover de sociaal-democratie, hoe duidelijker mij het ontbreken van een bruikbare vervanging daarvoor werd. Hier was dus een groot tekort aanwezig. **Laat een „denker" dat zo spoedig mogelijk aanvullen. Daarbij zal alleen** het succes het bewijs zijn voor de grootheid.

**De strijd voor hervorming van de wereld is tot op deze tijd gevoerd op gezag van beginselen. Dragers van een overtuiging trokken vanuit de eenzaamheid de wereld in, om de droom om te zetten in daad. Wij stellen met grote nadruk vast, dat Hitler de rangorde omkeerde. Een wereldbeschouwing wordt toebereid om het volk tot felle strijd op te zwepen. De leer is gebouwd als oorlogswapen, zoals ook een slagkruiser wordt ontworpen. Zij behoeft niet waar te zijn, of goed of schoon; de enige eis is die van doelmatigheid.**

**Een andere uitdrukkingswijze voor dit gewichtige verschil, dat ieder, die vijanden heeft tot op de grond behoort door te denken, om voor Nazinabootsing gewaarschuwd te zijn: Menselijke oordelen werden tot op deze tijd in drie groepen verdeeld: over het ware, over het goede, over het schone. De Nazi-leer stelt daarnaast de groep der politieke oordelen. Bij de tegenstellingen waar-onwaar, goed-slecht, mooi-leelijk, waaraan de mens voor zijn bezinning tot nu toe genoeg had, komt die van vriend-vijand. De aanvaardbaarheid van een politieke daad worde niet gemeten naar haar waarheid, zedelijkheid of schoonheid, maar uitsluitend naar haar nut. Daden tegen den vijand kunnen niet immoreel, of onwaar, of leelijk zijn, omdat strijd a-moreel is en buiten de waarheid en schoonheid staat.**

**Deze wijsgerig aandoende gang der gedachten, waarop alle „nieuwe" Duitse geschriften over oorlog en vrede, staat en volk, ras en toekomst zijn gebouwd, is: schoonschijnende vormgeving aan de menselijke aandriften van „macht is recht" en „het doel heiligt alle middelen". Wie voor een nobele zaak strijdt houde zich verre van haar.**

Een wereldbeschouwing op bestelling. Hoe wordt zij op doeltreffende wijze in elkaar gezet?

## 10. DE BRUIKBAARSTE LEER.

Weinigen zijn in staat nederlagen te dragen en eigen verantwoordelijkheid voor verlies te erkennen. De verslagene zoekt naar het bewijs, dat hij aan de omstandigheden geen schuld had, dat anderen hem onrechtvaardig behandelden, dat hij niet overwonnen maar slechts verraden is. De schrijver dezer aantekeningen beschikt over een ruime ervaring met leerlingen, die „eruit zijn gestuurd". Een eerlijke beschrijving van het gebeurde krijgt hij zelden. Volgens de opgetelde toelichtingen van de voorvallen zou een lerarencorps slechts uit ontoerekenbare dwazen bestaan. Ook de „andere jongen" speelt een belangrijke rol, terwijl „ze deden het allemaal" als afdoende verontschuldiging wordt aangeboden. Men onderzoeke zijn gewaarwordingen na een „bekeuring", een bestraffing, het zakken voor een examen, het „gepasseerd worden", het verliezen bij speculaties. De rol van onschuldig slachtoffer is een aangename; velen voelen zich gaarne „verkeerd begrepen" en worden liever beklaagd dan benijd.

De „geniale kenner" van de „ziel van het Duitse volk" heeft dat scherp gezien en listig toegepast. Hij predikte drie overtuigingen.

De eerste: „Gij, Duitsers, overtreft in ieder opzicht ieder ander".

De tweede: „Een eerlijke strijd kunt gij niet verliezen. Uw nederlaag, Uw armoede, Uw verwarring, zijn U door vreemden aangedaan. Gij zijt verleid en bedrogen".

De derde: „Ik zal U de vijanden aanwijzen en U tot vergelding in staat stellen".

Dit schijnt den onbevooroordeelden lezer stellig kwaadwillige, bijna „Duitse", overdrijving. Zou de prediking door het nationaal-socialisme slechts de zin hebben van het „nakaarten" na een plaatselijke voetbalwedstrijd? Zou hier alleen de „slechte verliezer" bluffen en schelden? De drie punten moeten dus met aanhalingen worden toegelicht.

## 11. HET SUPER-RAS DER ARIËRS.

De mens voelt zich gaarne deel van een uitverkoren groep: volken, standen, gilden, kasten beroemen zich hoogmoedig op eigen verdiensten

of grote daden hunner vaderen. Vele naties geloven zelfvoldaan en horen gretig, hoe hun voorgeslacht in de wereld groter verrichtingen leverde, dan de voorgeslachten van anderen. Een beroep op edele overlevering spoort aan tot strijd. Dit middel is voor Duits gebruik echter ongeschikt, omdat Duitsland tot 1871 niet één staat was, maar uit een groot aantal zelfstandige staatjes en staten bestond. Bovendien kunnen zo ook geen zondebokken worden aangewezen voor het dragen van de schuld aan innerlijk bederf. Daarom moet dus een groepsverband worden opgespoord, dat géén staat, rijk, of volk is en waaraan het monopolie van moed, deugd en daad kan worden toegekend. Ontdekken wij „het Arische ras".

De diepste en laatste oorzaak voor de ondergang van Duitsland lag in het niet-kennen van het rassenvraagstuk. **Nog maar kort geleden leefden wij** in de sombere tijd van onwetendheid over de raswetten, toen alle mensen in volledige gelijkwaardigheid alleen mensen schenen. — De „volkse wereldbeschouwing" gelooft niet aan een gelijkheid der rassen, maar erkent, met hun verscheidenheid, ook hun grotere of kleinere waarde en voelt zich door deze kennis verplicht, de overwinning van den betere, sterkere, te bevorderen, de ondergeschiktheid van den slechtere, zwakkere, te eisen. Alles, wat wij op aarde bewonderen — wetenschap en kunst, techniek en uitvindingen — is geschapen door een paar volkeren en misschien oorspronkelijk door één ras. Het is een moeizame zaak, erover te twisten, welk ras of welke rassen de oorspronkelijke dragers van de menselijke cultuur waren en daarmede de werkelijke grondleggers van alles wat wij met het woord mensheid omvatten. Eenvoudiger is het, deze vraag voor de tegenwoordige tijd te stellen. Wat wij thans aan menselijke cultuur, aan uitkomsten van kunst, wetenschap en techniek voor ons zien is vrijwel uitsluitend een schepping van den Ariër. Juist dit feit staat echter de niet ongegronde gevolgtrekking toe, dat hij alleen de grondlegger is van het hogere mens-zijn, dus het oertype toont van wat wij onder het woord „ras" verstaan. Hij is de Prometheüs der mensheid, wiens stralende denken in alle tijden de goddelijke vonk van het genie ontstak, en den mensen zo de weg opende tot het beheersen van de andere wezens op de aarde. Men schakele hem uit — en diepe duisternis zal misschien reeds na enkele duizenden jaren

over de aarde dalen. Het ondergraven der menselijke cultuur door vernietiging van haar dragers is in de ogen van deze volkse wereldbeschouwing de verderfelijkste misdaad. Wie de hand slaat aan het hoogste evenbeeld van den Heer, zondigt tegen den vriendelijken Schepper van dit wonder en helpt mede aan de verdrijving uit het paradijs. **Voor de vraagstukken der toekomst geldt dan ook,** dat voor hun beheersing slechts een hoogste ras als volk van heersers, steunende op de middelen en mogelijkheden van de gehele wereld, geroepen zal zijn.

Wat niet van goed ras is, is kaf. **Men komt niet tot zulke stellingen ten aanzien van mensengroepen waarvan men zelf geen deel uitmaakt. Duitsland is het Arische rijk bij uitnemendheid. Wel zijn in Duitsland veel vreemden binnengedrongen, maar** wij bezitten toch nog grote, onvermengd gebleven bestanddelen aan Noords-Germaanse mensen, waarin wij de kostbaarste schat voor onze toekomst mogen zien. **Ja, het is zelfs** een ongelooflijke ongepastheid, de Germanen uit de voorchristelijke tijd als cultuur-loos, als barbaren te betitelen. **Daarom geldt ook voor den jongen mens:** zijn gehele opvoeding en vorming moeten erop gericht zijn, hem de overtuiging te geven, dat hij onvoorwaardelijk boven anderen uitsteekt.

**Herinnert men zich, hoe de „leider" in eigen hart over de „Duitse massa" denkt?**

**Men moet aannemen, dat een zo edel ras zijn beste vertegenwoordigers als leiders kiest. Men stelle zich den Ariër dus zo blond en beheerst voor als Hitler, zo rijzig en waarheidslievend als Goebbels, zo slank en sober als Göring, zo rein als Streicher, zo trouw als Schacht, zo wetenschappelijk als Rosenberg. Wie maakt eens een tekening van dit hoogste evenbeeld van den Schepper?**

**Deze rassenleer heeft dan ook maar één bezwaar: zij is voortbrengsel van wens, verbeelding en eigendunk. Den Nazi deert dat niet; in de politiek is de waarheid hem immers onverschillig. De „nieuwe" leer beweert echter „wetenschap" te zijn. Welnu, gezaghebbende geleerden uit de gehele wereld buiten Duitschland verklaren haar voor een kwaadaardige vorm van bijgeloof, gevaarlijker maar even dom als hand-lezen of waarzeggen uit koffiedik. Het biologische begrip „ras" is moeilijk te omschrijven, maar het staat vast,**

dat het bestaan van een „Arisch ras" een hersenschim is. Europa was gedurende duizenden jaren een smeltkroes. Na vele volksverhuizingen en een onophoudelijke langzame doordringing werd de bevolking een onontwarbaar mengelmoes. Europa bevat geen „zuivere" rassen meer. Indien een eeuw drie geslachten omvat, had ieder van ons duizend jaar geleden $2^{30}$ voorouders: ruim duizend millioen, meer dan er mensen op de wereld waren; hoe zou men die afstamming uit een voor de rassenleer niet eens zo ver verleden kunnen nagaan? Ieder Duitser heeft waarschijnlijk Joodse, Poolse, Romaanse voorvaderen gehad. Het is dwaasheid, om van een thans levend Noords, Angelsaksisch of Joods ras te spreken; er bestaan slechts bevolkingsgroepen, waarvan de leden taal, geschiedenis, gewoonten, belangen, blijdschap, leed, aanhankelijkheid aan een vorstenhuis, gemeen hebben, maar waarin van een geheimzinnige „bloedverwantschap" geen sprake is. Een wie zou nog aan „blauw bloed" geloven?

De grote voortreffelijkheid der hedendaagse „Germanen" zou op hun eigen gezag moeten worden aangenomen. Hun rassenleer is gecamoufleerde eigendunk, een zielige poging om een gebrek aan zelfvertrouwen door bluf te verbergen.

## 12. GIJ HEBT GEEN SCHULD AAN RAMP EN ARMOEDE.

De nederlagen op het slagveld in 1918 zouden uiterst gemakkelijk te verdragen geweest zijn. Zij stonden in geen enkele verhouding tot de vroegere overwinningen van ons volk. Niet zij hebben ons ten val gebracht, maar wij werden verslagen door een macht, die onze nederlagen voorbereidde, doordat zij ons volk vele tientallen jaren weloverwogen beroofde van de politieke en morele instincten en krachten, die uitsluitend volkeren geschikt en daarmee ook gerechtigd maken om te bestaan. — Op het ogenblik, waarop de Duitse divisies voor de grote aanval werden voorbereid, terwijl de vijand in bange zorg de komende afrekening tegemoet zag, brak in Duitsland de algemene staking uit. — Slechts een dwaas kan, wanneer hij het ontzaglijke werk der vergiftiging kent, ook nog het slachtoffer vervloeken. — De vrede van Versailles was dan ook een schande en een vernedering, een ongehoorde leegplundering van ons volk. — Tegenover de onmenselijke gruwelijkheid

van Versailles **moet de** waarlijk grenzeloze menselijkheid **van de vrede van Brest-Littowsk (in begin 1918 door Duitsland aan Rusland opgelegd) worden gesteld.** Het was een lafhartige bandietenstreek, op deze wijze den doden helden nog in het graf de overwinning te ontstelen. — Als wij alle oorzaken van de Duitse ineenstorting aan ons oog voorbij laten trekken, blijft als laatste en beslissende het niet kennen van het rassenvraagstuk en vooral van het Joodse gevaar.

**Men neemt buiten Duitsland het omgekeerde aan: de revolutie van 1918 is het gevolg van het verliezen van de oorlog. Nauwkeurige bespreking van dat punt zou hier te ver voeren.**

## 13. DE JODEN ZIJN ONS ONGELUK.

De kunst van alle waarlijk grote leiders in alle tijden bestaat in de eerste plaats daarin, dat de aandacht van een volk niet wordt verdeeld, maar altijd op één enkelen tegenstander wordt geconcentreerd. **Men moet dus** zelfs ver van elkaar verwijderde tegenstanders altijd laten schijnen als behorend tot één categorie. — Dit versterkt het geloof aan eigen gelijk en verhoogt de verbittering tegen den aanvaller. **Ziet ge weer de voorrang van de doeltreffendheid boven de waarheid, boven het erbarmen?**

Was er dan één onheil, één schaamteloosheid in de een of andere vorm, waarbij niet minstens één Jood betrokken is geweest? Zodra men voorzichtig in zo'n gezwel snijdt, vindt men, als een worm in een rottend lichaam, een Joodje. — Men weet niet, waarover men zich meer verbazen moet: hun welbespraaktheid of hun kunst om te liegen. — Men bedenke, dat de natuur de mensheid op één Goethe nog altijd gemakkelijk tienduizend van zulke smeerlappen bezorgt, die dan als bacillendragers van de ergste soort de ziel vergiftigen.

**Zij hebben volgens Hitler een wereldorganisatie gevormd, die naar de wereldheerschappij streeft. De „protocollen der wijzen van Zion" tonen hun duivelse bedoelingen.** Slechts in de hersenen van een onmens kon het plan tot een organisatie vorm aannemen, welker werkzaamheid als einduitkomst tot de ineenstorting der menselijke beschaving en daarmede tot de vernietiging der wereld moet voeren. — Als de Jood met behulp van zijn marxistische geloofsbelijdenis overwint, zal zijn kroon de dodendans der mensheid zijn, zal deze planeet weer, als eens

millioenen jaren geleden, ledig door de aether wentelen. De eeuwige natuur wreekt onverbiddelijk de overtreding van haar geboden. Zo geloof ik naar de bedoeling van den almachtigen Schepper te handelen: terwijl ik mij tegen den Jood verdedig, strijd ik voor het werk van den Heer.

**De Jood is dus de enige vijand. De democratie is zijn werk;** het instrument van dat ras, waarvan de innerlijke bedoelingen het daglicht niet kunnen zien. **Tegelijk is hij echter ook de groot-kapitalist.** De internationale Joodse wereldbankiers trachten het zich in hun contrôlestelsel nog niet schikkende Duitsland te vernietigen. **Niet Engeland is een vijand, maar** in dit land van de „vrije democratie" beveelt de Jood langs de omweg der openbare mening nog vrijwel onbeperkt. **Frankrijk** is in zijn gebondenheid aan de bedoelingen der Joodse wereldheerschappij een loerend gevaar voor het witte ras in Europa. — Waar ter wereld wij ook aanvallen tegen Duitsland lezen, zijn Joden hun fabrikanten. **Hij draagt echter ook de schuld aan het inwendige bederf:** de ijzig koude en schaamteloos slimme leider van de ontstellende ondeugd in het uitvaagsel van de grote stad. **Overeenkomstige aanhalingen zouden nog vele bladzijden kunnen vullen. Het worde den lezer bespaard.**

Wie des morgens de Joodse courant leest, zonder zich door haar belasterd te zien, heeft de vorige dag niet nuttig besteed: want als dat wel zo was, zou hij door den Jood vervolgd, belasterd, uitgescholden en bevuild worden. **De Jodenvervolging is dus plicht en deugd. In de gezamenlijke, opwindende mensenjacht voelt men zich eensgezind en edel. Vraagt ge echter bewijzen voor deze stellingen? „Mein Kampf" bevat er twee. Hoewel het vaststaat, dat de „Protocollen der wijzen van Zion" niet echt zijn, zegt Hitler slechts:** Zij moeten op een vervalsing berusten, stuurt telkens weer de Frankfurter Zeitung de wereld in; het beste bewijs, dat zij echt zijn. **En wat het werk der Joden betreft:** dat laat zich eenvoudig niet loochenen, dat is nu eenmaal zo.

**Wij stellen andere vragen: „Is er één onheil, één schaamteloosheid, waarbij niet een Duitser, een bakker, een roodharige, een „leider" betrokken is?" Iedere grote groep mensen, naar welke maatstaf ook samengesteld, bevat helden, burgers, misdadigers. De misdadiger, Jood, bakker, Duitser, postzegelverzamelaar of leider, behoort te worden be-**

straft. Rechtvaardigheid verbiedt echter om voor de daad van één moordenden bakker alle bakkers vogelvrij te verklaren. De wereld telt op één Einstein tienduizenden S.-A. en S.S. mannen.

Waarom de Jood als zondebok uitgekozen? Het antisemitisme is in Duitsland oud en nooit geheel uitgedoofd; het berust op de primitieve afkeer tegen den „vreemde". Koele bezinning wees den Jood reeds aan als den meest kwetsbaren vijand. Ook had Hitler enkele onaangename ontmoetingen met Joden. Dan: duizend dingen, die ik vroeger nauwelijks had gezien, vielen mij nu als merkwaardig op. Een kenmerkende fout van den gedachtelozen toeschouwer: zijn oordelen berusten niet op telling. Een toevallige eerste indruk wordt als „ontdekking" begroet. De bevestigende ervaringen vallen daarna op, maar aan de tegenspraken wordt voorbijgezien. Men besluit uit „enkele" of „vele" tot „alle" en verwaarloost de „uitzonderingen" zelfs al vormen zij de meerderheid.

De verschillen, die er tussen mensengroepen bestaan, zijn in werkelijkheid alleen verschillen tussen „gemiddelden"; er zijn geen geestelijke raskenmerken, die ieder zonder uitzondering bezit. Indien men al wil zeggen, dat „de Soendanees" kleiner is dan „de Nederlander", is toch de kleinste Nederlander van 18 jaar kleiner dan de grootste Soendanees van 18 jaar. Het is volstrekt ontoelaatbaar, de aan enkelen of velen uit een groep waargenomen eigenschappen, deugden, fouten, zonder onderzoek bij ieder lid van die groep aanwezig te achten. Indien van 100 Joden 99 op diefstal waren betrapt, ware het onvergeeflijk, den honderdsten zonder bewijs te veroordeelen, zoals de Duitse „rechtspleging" dat op grond van een veel kleinere veelvuldigheid doet. Zuivere statistieken over de gemiddelden der deugden of ondeugden van volksgroepen bestaan niet. Wat men op dit gebied „overtuiging" of zelfs „geloof" pleegt te noemen, is opgeverfde ik-zucht. De antisemiet strijdt in naam van den duivel. Maar ook: de nationaalsocialistische opvoeding heeft het gehalte van het Duitse volk aan leugenaars, zwetsers, dieven en beulen tot gruwelijke hoogte opgevoerd; wie echter één Duitser zonder rechtsgrond veroordeelt, vervolgt of pijnigt, maakt zich den Nazi gelijk en verloochent de rechtvaardige zaak waarvoor hij strijdt.

## 14. EN THANS OP ROOF.

**De Duitse wapens zijn gesmeed. Een weermacht van technische volmaaktheid, een bijbehorende wereldbeschouwing, die alles veroorlooft.** De afschuwelijkste wapens worden menselijk, als zij de snelste overwinning veroorzaken. **Begeert gij vrede? Geef U dan over, vooral als gij zwak zijt.** Met name zijn wij geen politie-agenten ter bescherming van de bekende „arme kleine volken", maar soldaten van ons eigen volk. — Vrede wordt slechts gegrondvest door het overwinnende zwaard van een volk van heersers, dat de wereld in dienst van een hogere cultuur neemt.

**De luim moge uit dit geschrift niet geheel worden gebannen.** Wie de overwinning van de vredesgedachte in de wereld werkelijk eerlijk begeert, moest met alle middelen medewerken aan de verovering van de wereld door de Duitsers; immers, zou het anders aflopen, dan zou met den laatsten Duitser ook de laatste pacifist uitsterven, omdat helaas de rest van de wereld niet zo in deze onnatuurlijke onzin is vastgelopen als ons eigen volk. **Waarlijk, het staat er.**

## 15. KAN EEN NEDERLANDER NATIONAAL-SOCIALIST ZIJN?

**Wie deze vraag stelt, bewijst daarmede door de „rassenleer" besmet te zijn. Een wereldbeschouwing is voor iederen mens, die waarheid zoekt en het goede begeert, even aanvaardbaar of onaanvaardbaar. Het oordeel over het waarheidsgehalte en over de zedelijke inhoud van de „nieuwe" wereldbeschouwing — gemeten naar „oude" maatstaven — behoeft hier niet meer te worden verduidelijkt: deze leer is slechts leugen en boosheid; zij is de boodschap van satan die alle koninkrijken van de wereld belooft aan wie voor hem nedervallen en hem aanbidden. Zij is voor Christenen, Mohammedanen, Joden, voor allen, die God meer gehoorzaam willen zijn dan de mensen, volstrekt verwerpelijk. Zij behoort met vuur en zwaard, met slagschepen en bommenwerpers, met alle geestelijke en militaire middelen te worden uitgeroeid. Een Nederlander echter, die de „oude" maatstaven niet aanlegt en slechts op „nieuwe" wijze de bruikbaarheid wil beoordelen, beseffe, dat den zwakke, die het „recht van den sterke" erkent, niets blijft dan de armen te vouwen en zich over te geven. „Nederlands nationaal-socia-**

lisme" is, óók indien het niet in onmiddellijke zin met den vijand samenspant, verraad, omdat het leeft uit dezelfde geest, op dezelfde voedingsbodem, als de Duitse Nazi-leer, die geweld aanbidt, die gewetenloosheid verheerlijkt. Het Nederlandse volk heeft dan ook, toen het door een slagzin voor de keuze „Mussert of Moskou" werd gesteld, nuchter geantwoord: géén van beiden. De droevige uitslag der verkiezingen van 1937 heeft den ijdelen dwaas Mussert geleerd, dat hij slechts een kans zou krijgen door hulp van buiten.

De „orde" die het nationaal-socialistische Duitsland toont, oefent echter ook op evenwichtige buitenstaanders grote bekoring uit. Velen waren wel bereid de Jodenvervolging en de concentratiekampen af te keuren als uitwassen, maar meenden, dat het stelsel zelf in wezen toch „veel goeds" bezit. Opgemerkt moet eerst worden, dat „orde" eerder „Duits" is, dan „nationaal-socialistisch"; ook vóór 1933 waren de straten schoon, reden de treinen op tijd, marcheerde de jeugd in rij en gelid, en de reiziger in het fascistische Italië merkt van dat alles ook thans nog maar weinig. Dit geschrift moge getoond hebben, d a t d e J o d e n v e r v o l g i n g e n h e t c o n c e n t r a t i e k a m p g e e n b i j k o m s t i g h e d e n z i j n, m a a r d e p e i l e r s, w a a r o p h e t s t e l s e l g e b o u w d i s. De volmaakte „orde" is bereikt door bedrog, wreedheid, gewetensdwang, trouweloosheid. Zij is met de tranen en het bloed van duizenden onschuldigen te duur betaald.

## 16. TROOST VOOR DE TOEKOMST.

De voorspellingen en verwachtingen van Hitler werden tot op deze dag vrijwel vervuld. Moge dat zo worden voortgezet. Wij ontlenen zonder verdere toelichting nog twee aanhalingen aan „Mein Kampf":

Hoe moeilijk het is, Engeland te bedwingen, hebben wij, Duitsers, voldoende ondervonden. — Rusland is, afgezien van de innerlijke bedoelingen der tegenwoordige heersers, geen bondgenoot voor een strijd om de vrijheid van het Duitse volk. — In het feit van het sluiten van een bondgenootschap met Rusland ligt reeds het begin voor de volgende oorlog. Zijn uitbreken zou het einde van Duitsland zijn.

## 17. ZIET TOE, DAT GIJ NIET STRUIKELT.

De aandachtige lezing van deze beschrijving — die zéér stellig waarheidsgetrouw is, en niet „principieel eenzijdig subjectief" — moet ieder,

die niet onverschillig voor de waarheid en geheel gewetenloos is, overtuigen van de verderfelijkheid van dit Farizeïsme. Wie deze overtuiging bezit wordt echter bedreigd door het even grote gevaar: „Heer, ik dank U, dat ik geen Farizeër ben".

Zien wij, welk een ontzaglijk treurspel zich heeft afgespeeld in het volk, waaruit eens Luther, Kant, Goethe, Beethoven, Heine, Mendelssohn, Stresemann en Einstein voortkwamen? Zien wij met ontsteltenis, hoe propaganda en geweld een volk, dat in aanleg niet „dommer" of „slechter" kan zijn geweest dan elk ander volk tot deze waanzin van hartstochten en hoogmoed heeft opgezweept? Zien wij welk een zee van leed aan Joden, Polen, Tzechen, aan zovelen meer, is aangedaan? Moeten wij onszelf dan niet met bitter zelfverwijt belijden, dat wij dit alles eerst scherp hebben ervaren, en dat de laaiende toorn pas is uitgebroken, toen wij zelf werden aangevallen? Zo is er voor zelfverheffing om verstandelijk en zedelijk inzicht in het werk van Satan geen grond. Daarom zullen wij, met heilige toorn, met verbeten inspanning, deze heilige strijd vóór recht en gerechtigheid, tégen gruwelijke leugen en roof moeten strijden tot de Vijand vernietigd is, maar behoren wij acht te staan op onszelf, o p d a t w ij h e m n i e t g e l i j k w o r d e n i n h a a t, b o o s h e i d e n s c h r i k b e w i n d. Leven wij in de rechtvaardigverklaring onzer bestiale aandriften, in veler mening, dat „eerst de oorlog moet worden gewonnen" vóór zij „over gerechtigheid en medelijden willen spreken", in onze houding tegen leden van groepen, die in meerderheid vijandig of verraderlijk zijn, reeds nu niet te veel uit die „Duitse geest" waarvoor onze zaak te goed is? „Want onze worsteling gaat niet tegen vlees en bloed maar tegen de aanvoerders, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis rondom ons, tegen het rijk der boze geesten in het hemelruim. Neemt daarom op de volle wapenrusting Gods, opdat gij weerstand kunt bieden in de boze dag, en tot het einde strijdende het veld moogt behouden.

S t a a t d a n, U w e l e n d e n e n o m g o r d m e t w a a r h e i d, g e s t o k e n i n h e t p a n t s e r d e r g e r e c h t i g h e i d", opdat gij „v r o o m moogt blijven, G o d s d i e n a e r t' a l l e r s t o n d t, de tyranny verdrijven, die ons het hert doorwont."

## AANHANGSEL.

(citaat uit „Persons in Hiding", door J. Edgar Hoover, directeur „Federal Bureau of Investigation" United States Department of Justicé, waarin op voortreffelijke wijze de psychologie van den beroepsmisdadiger wordt geschetst).

Daarom, indien U de mentaliteit van den misdadiger wilt begrijpen, moet U zich een oogenblik acteur voelen. U moet elk gevoel van verantwoordelijkheid van U afzetten en U indenken, dat U aan niemand anders dan aan Uzelf iets verschuldigd zijt. U moet geen gevoel van oprechtheid, eerlijkheid en trouw meer hebben, ook niet tegenover Uw beste vrienden, maar integendeel bereid zijn hen voor de wolven te werpen, indien hun belangen in strijd komen met die van Uzelf. Wordt zelfzuchtig in die mate, dat U een ieder, die een hinderpaal is voor de vervulling van Uw wenschen, als vijand beschouwt. Behandelt hem dus zonder pardon, zooals U meent, dat hij U behandelt. Denk eraan, dat U zonder meer moet hebben wat U wenscht, om het even, hoe U het verkrijgt.

Maakt U eigen, dat het flink is anderen door misleiding ertoe te brengen U te helpen. Maakt Uzelf wijs, dat, als U een geweer in handen heeft en de man, op wien U aanlegt is ongewapend, U een dapper man bent en hij een lafaard is. Went Uzelf aan de gedachte, dat U het tot iets gebracht heeft als U een moord kunt plegen en dat U werkelijk een groote daad heeft verricht, als U met een aantal anderen, voorzien van machinegeweren, een bankoverval heeft gepleegd. Beschouwt alle politiemannen als misdadigers, die, evenals U, liever zouden stelen, als zij maar den noodigen durf zouden hebben. Zegt tot Uzelf, dat de menschen, die voor een salaris of loon werken, gekken zijn en dat U een flinke kerel zijt, omdat U een geweer gestolen heeft, met behulp waarvan U zich meester kunt maken van hetgeen anderen met hard werken hebben verworven. Ziet op elken rijken man neer als op iemand, wien de rijkdom als een mantel over de schouders is geworpen en maakt Uzelf wijs,

dat U een verongelijkte ziel zijt, omdat de millioenen U niet op dezelfde wijze in den schoot zijn gevallen. Beschouwt eerlijkheid als iets zoetelijks en vriendschap als uitsluitend geschikt om er voordeel van te hebben. Alle middelen moeten U verder heilig zijn, om het even of het diefstal, leugen, vervalsching, woordbreuk, omkooping, intimidatie, betuiging van berouw, belofte voor beterschap, het voorwenden van ziekte en zelfs de dood van Uw moeder is, zoo zij maar leiden kunnen om U van straf voor Uw daden te vrijwaren of U in staat stellen argelooze personen ertoe te brengen pogingen te doen om U uit de cel te bevrijden. Beschouwt een ieder, die ingaat tegen Uw eigen bekrompen egoïstische opvattingen als een tegenstander. Beschouwt allen welstand door hard werken verkregen als „puur geluk" en meent verder, dat ieder gelukkig is, alleen U niet, waaraan U het recht ontleent om Uw geluk zelf te maken. Zijt sentimenteel jegens Uzelven én cynisch tegenover de gevoelens van anderen. Gelooft, dat U zelf verheven en nobel zijt, zoo U zich overgeeft aan sentimentaliteiten ten opzichte van geliefde vrouwen, ouders, kinderen en dieren, op die manier een psychologie opbouwend, welke U veroorlooft om een moord te vergoelijken „omdat U altijd zoo goed voor Uw moeder is geweest". Indien U deze bijkomstigheden echter tot een hinderpaal worden, maakt er dan geen gewetenszaak van om Uw geliefde te verlaten, om het huis van Uw moeder als schuilplaats te gebruiken, om een kind neer te schieten of om Uw hond neer te slaan. U verontschuldigt zich hierbij door te zeggen, dat U het zeer ongaarne heeft gedaan, maar dat U toch leven moet. Indien U in al deze dingen onvoorwaardelijk gelooft, dan heeft U zich de zienswijze van den misdadiger eigen gemaakt.